

Un prinț al închisorilor comuniste, Vladimir Ghica, conchidea că "ar trebui să spunem despre o adevărată operă de artă : "Nu se află în ea totul, dar nimic nu îi lipsește".

Expoziția aceasta se dorește a fi o reflexie a percepției și posibilităților tinerilor artiști din atelierele facultății noastre. Lucrările, atât cele bidimensionale, cât și sculpturile, vorbesc despre confruntarea lor cu timpul, exprimând forță de concepție, ca atribut al purității vârstei, sensibilități impregnate de o blândețe transpusă în tandrețea culorilor, o percepție originală și atentă a lumii frumosului. "Există țel în orice lucru", spunea Brâncuși. "Pentru a-l putea atinge trebuie să treci dincolo de tine însuși".

Cum lesne se poate vedea, varietatea tematică, a materialului și a metodelor de lucru, oglindesc personalități artistice aproape formate. Duhurile culorilor și ale fructelor pământului, piatra și lemnul, ar putea să cânte printre tablouri despre temeri risipite, despre jocurile vieții și ale morții, despre bucurie și libertate, pe claviaturi falnice, într-o lume care, ieșită din sine, își menține coerența prin artă.

Însă, cum spunea Rilke, "cu nimic nu ești mai departe de operele de artă decât prin cuvinte critice; rezultatul este mereu neînțelegere", căci "cele mai multe evenimente sunt inexprimabile, ele au loc într-o sferă care n-a fost călcată niciodată de vreun cuvânt; și mai neexprimabile decât toate sunt operele de artă; existențe enigmatice a căror viață, pe lângă a noastră care trece, durează."

Cristiana Vințan